

DM POSTA- LÁDA A kútkeszélő volt a hibás

Arról írtunk szeptember 19-i Postaládánkban, hogy a Vadkerti téri tüzelőolaj kútnál L. Imre olvasónk nem kapott a vásárolt tüzelőolajhoz dermedésgátló anyagot.

A panaszra az AFOR szolnoki, IV. sz. tájegységi telepéről Venyige Sándor telepvezető válaszolt. Leveleiben leírja, hogy utasításban intézkedtek arról, hogy július 1-től csak dermedésgátlóval bekevert tüzelőolajot szolgáltassanak ki a kútnak. A megfelelő mennyiségű adalékanyagot biztosították, egyben írásban rendelték el, hogy tájékoztatni kell a vevőket arról, hogy kérésükre még a nyáron vásárolt tüzelőolajhoz is adnak dermedésgátló anyagot. Vagyis a Vadkerti téren panaszosunk a vállalat utasításával ellentétes információt kapott, az eladó helytelenül járt el akkor, amikor a vevő kérésére sem végezte el a háztartási tüzelőolaj téliítését.

A vállalat vizsgálatot indít, és utólag is orvosolni fogja L. Imre panaszát. Egyúttal arról biztosítja a szerkesztőséget a tájékoztatásról, hogy hasonló ügyekben a panaszosok segítségére siet. Tekintve, hogy beköszönt a fűtési szezon, feltehetőleg szaporodnak az ilyen panaszok — bár reméljük, hogy minden évben kevesebb lesz. Mégis, ha olvasóink közül bárkinek tüzelőolaj-panasza van, a helyszínen kérdezze meg a vállalat szolnoki címét és panaszukról forduljanak az AFOR tájegységi telepéhez.

Szerkesztői üzenetek

Sz. A., Szeged: Kérésére közöljük, hogy az egyetemi tanulmányokat esti tagozaton végző dolgozónak akkor jár 21, illetve 15 munkanap tanulmányi szabadság és az egyéb kedvezménynek, ha a vállalattal tanulmányi szerződést kötött, vagy a munkaköre jogszabály, illetve kollektív szerződés által előírt szakképzettséget szerzi meg. Fentiek hiányában csak három munkanap tanulmányi szabadságra jogosult. Az ezt meghaladó időre munkaidő-kedvezmény, illetőleg tanulmányi szabadság nem fizetett szabad időként jár csak. **F. Gy., Szeged:** Azt kéri tőlünk, legyünk segítségére, mert becsületbe gázoltak. Leírja, hogy az egyik önkiszolgáló boltban megvadták lopással. Csak arra nem gondol, hogy egy névtelen levél alapján ügyét kivizsgálni ugyanolyan vádaskodásnak hatna, s ugyanúgy sértő lenne, mint ami Önnel történt. Ügyével csak akkor foglalkozunk, ha pontos nevet és címet ír, vagy felkeresi szerkesztőségünket. Az csak természetes, hogy aki kéri, annak teljes nevét nem írjuk ki az újságba, csak monogramját. Panaszának kivizsgálásakor tehát újabb bántás Önt nem érheti. **J. Sándorné (Tarján 313.):** panasza megdöbbentő, véleményünk szerint a KÖJÁL-nál kell bejelentenie, ők tudnak intézkedni. **Kurai Ferenc (Tarján 315.):** leírja, hogy a népfrontkiszgyűlés után házuk lakóinak segítségével parkosítottak, fákat, virágokat ültettek a kertészek, és jó ideig igen szép volt a környezetük. A tanév kezdete óta azonban az iskolások és szüleik kereszttűljárnak a parkon. Sajnos, még autóval is. Úgy véljük, érdemes lenne az iskola igazgatójának ezt a panaszt elmondani, hogy osztályfőnöki órán a tanárok beszéljenek erről a gyerekekkel. **B. K. (Szeged):** rokkantsági nyugdíját az a dolgozó kaphat, aki rokkant és a törvényben előírt szolgálati időt megszerezte. Rokkantt az, aki rendszeres keresőfoglalkozásban a szokásos munkafeltételekkel rendszeres munkára képtelen, és munkaképességét legalább kétharmad részben általánosságban is elvesztette, úgy, hogy megmaradó munkaképességével rendszeresen nem, vagy korábbi foglalkozásánál lényegesen kisebb keresetét biztosító foglalkozásban dolgozik, feltéve, hogy rokkantsága egy év alatt előreláthatóan nem szűnik meg. A rokkantság kérdésében a munkaképesség-csökkenést az orvosszakértő bizottság állapítja meg. Rokkantsági nyugdíjra való jogosultságának elbírálása végett forduljon a Társadalombiztosítási Igazgatósághoz (Szeged).

Nagyon sok levél érkezett a héten szerkesztőségünkbe, ezért előre is elnézést kérünk azoktól, akiknek a levelével most nem tudunk foglalkozni. Hamarosan sor kerül a többi levélre is. Újból kérjük viszont olvasóinkat, hogy csak közérdekű ügyekben forduljanak hozzánk.

A rongálók ellen

Van már sok mindenünk, és még több lenne, ha közös vagyunkra úgy vigyáznánk mindenki, mintha valóban sajátja lenne. Nem egyszer írtunk már arról, hogy vandál módon rongálják a szép parkokat, vannak, akik a nyilvános telefonfülkéket teszik tönkre — de még a felsorolástól is óvakodjunk, nehogy valakinek ötletet adjunk. Tény, hogy annak van több, aki vigyáz meglevő holmijára — megengedjük-e hát magunknak azt a luxust, hogy tétlenül nézzük egyesek garázdálkodását?

Arról ír T. Sándor olvasónk, hogy megdöbbenéssel tapasztalta: egy ember „Budapest, Déli pu.” felirású táblát vitt, s akárhogy is tanakodott, el nem tudta képzelni, hogy jut eszébe vala-

kinek, hogy leemelje a vonatról a táblát? Öszintén szólna miniket is meglepett, hiszen arról már hallottunk és írtunk, hogy a vasúti kocsik üléseit rongálják, a tisztaságra nem vigyáznak, függönyét kiegészítik, de hogy egy táblát miért szerelnek le a vagonról?

Tudva tudjuk, nincs könnyű helyzetben az, aki szemtanúja a garázdálkodásnak, hiszen nem egyszer saját magát is támadás céljává teheti, aki szol. Mert nyilvánvaló, hogy aki rongálja közös tárgyainkat, az egyébre is képes, de mindenképpen arra is, hogy szembeforduljon azzal, aki figyelmezteti, jobb belátásra akarja bírni. Mégis meg kellene találni a módját, hogy szóljunk vagy feljelenítsük a garázdálkodókat.

Hol az alufólia?

Országos kampány indult, hogy megszabaduljunk súlyfeleslegünkötől. De hiába hallgatják az előadásokat a korszerű táplálkozásról, a korszerű főzésről, ha példá-

ul a zsírnélküli sütés olyan fontos kellékét, mint az alumíniumfólia, Szegeden „vadászni” kell az üzletekben. Ugyan miért?

Tisztaságot az üzletekben!

Nem egyszer szoltunk már arról, hogy az önkiszolgáló boltok kosarai maszatosak, de hogysis ne lennének azok, hiszen belekerül abba zöldségtől, gyümölcsötől, a tejföltől kezdve a kenyérig minden. Aki látta már az Egészségügyi Felvilágosító Központ kis tévé-filmjét — márpedig nem egyszer látható a tévé-reklámok között — emlékszik rá, arra intik a háziasszonyokat, hogy a piaci vásárláskor is külön nyílantasakba tegyék a zöldséget, gondosan csomagolják be a kenyeret. Mindezt éppen az élelmiszerboltokban nem lehet megoldani? M. Károly (Dugonics utca) arról ír, hogy amióta zacskós tejet

áruznak, a reggeli bevásárláskor a többi élelmiszer is csupa tej, rosszabb esetben pedig sáros, piszkos lesz a zacskótól. Az üzletben, ahol olvasónk vásárol, a piszkos tejes zacskót külön pénzért tették bele egy papirzacskóba, s a legtöbb üzletben ez így van. — Azért tudunk kapásból is mondani olyan boltot, ahol papírba csomagolják — például az Anna kúti Csemege a 4-es, és 8-as számú Elikor bolt. De nem lehetne minden üzletben becsomagolni? Ha csak arra gondolunk, hogy kevesebbszer kell kimosni, tisztábban lehet tartani a műanyagkosarakat, már akkor is megérte az üzletnek.

Egy levél — két válasz

A Délmagyarország október 3-i számában Régi és új címmel arról írtunk, hogy a Marx téren vashulladékok hevernek szanaszét. Két választ is kaptunk erre a cikkre.

A Délmagyarországi MÉH Nyersanyaghasznosító Vállalat ügyintézője arról írt, nem érkezett hozzájuk bejelentés, hogy elszállíthatják, természetesen nem is vihetik el.

A Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás igazgatósága leveleiből az is világos, hogy nem hulladékvasról van szó, hanem a vásár egy új pavilonjának alkatrészei várnak arra, hogy felállítsák belőlük a pavilont. Ugyanis a Budapesti Nemzetközi Vásár átszervezése következtében két használt pavilont vett meg a Szegedi Ipari Vásár igazgatósága, s ezeket folyamatosan szállítják felállítás színhe-lyére, a Marx tere.

Reklámkonferencia

Kedden délelőtt sajtótájékoztatót ismertettek a III. reklámkonferencia programját. A konferenciát, melyre négyszáz hazai és külföldi vendég hivatalos, az MTESZ szervezésében és vezetésében számos társaság és a Magyar Kereskedelmi Kamara

Marat halála

Megnyílt a Szegedi Késszínpad

Nincs idő böngészni a műsorfüzetet, leköti a látóval. Weiss: Marat/Sade drámája a totális színház lehetőségét kísérli meg, az előadás partnererői szegődik. A bejáratától kezdődik a színház, nyomban érkezéskor az előadás, hiszen amíg a néző el-ju székehez, alaposan kinéz-hette magát, mire fölcöcsüdik, ténylegesen, a szövegkönyv szerint is indul a produkció. Színház a színházban, előadás az előadásban. Így aztán csak hazatérőben lapozzuk föl a műsorfüzetet, ahol pedig fontos dolgokat tudatnak a Szegedi Késszínpad programjáról.

Giricz Mátyás leírja, hogy a stúdiószínpad nem egyszerűen „kis színház”, hanem más színház, a nézők jelenlétének drámai funkciója van, a játék nem egyetlen nézőpontból értékelhető, hiszen kulisszák hiányában a színészek egyszerűen kell hitelesen játszania egész fizikumával. Ha a szándék és megvalósulás nélkülözhetetlen szembesítésével idézzük most vissza a hétfőn este történeteket, ritka-kivételes a harmónia. Giricz Mátyás ígér és ad, hipotézist állít fel és bizonyít. Teszi mindent olyan darabban, mely konkrétan is kezére játszik, hiszen a Marat halála elmegyógyintézetben játszódik, ahová a szerző mintha maga is menekülne az elkialtott igazságok bizonytalanságával.

Érdekes mű a Marat/Sade — évekket elzött filmen is ment, Budapesten Marton Endre rendezésében mutatta be a Nemzeti Színház. Az 1964-ben született dráma premierjét Peter Brook rendezte Londonban, Weiss később megírta egy másik változatot a rostocki színház-nak, azóta a két variációt úgy tartják nyilván, mint nyugati és keleti. Vagyis nem egyértelmű darabról van szó. Peter Weiss még az ősbemutató után nyilatkozott egy angol színházi magazinnak, s az újságíró jellemző kérdésre (Mindig azt hittem, hogy Ön Sade-dal azonosítja magát?) olyasmit mondott, hogy személy szerint természetesen Maratnak ad igazat, szavainak mindenképpen be kell hatol-niok a nézők tudatába, mert az igazságot mondja, ugyanakkor megéri a pesszimista Sade-ot is, aki Marat szavaiban már Sztálin alakját lát-hatja felrémli, s nem hisz Marat ideális szocializmusában. A „végsőkig vitt individualizmus és a politikai, társadalmi átalakulás gondolat közti konfliktus” rend-kívül rapszódikus dózisaival ráadásul a charentoni elmegyógyintézet betegeit, tehát örülteket „oltanak be”, amely két szempontból is érdekes. Mert „ilyen környe-zetben majdnem mindent el lehet mondani, az ember feltétlenül szabadságot élvez” (még mindig Weiss-szert idézzük), másrészt mert Weiss kiskaput hagy a felelősség nyíltarú vállalása mögött.

A darab gondolatrendszerében több réteget kell le-hántania a rendezőnek. Marat és de Sade áll szemben egymással, köztük a megbíz-hatatlanul hullámzó hangu-

acs S. Sándor felvétele

Jelenet az előadásból: Marat meggyilkolása

latú nép, a darabnak keretet adó kor, a napóleoni évek közvetlen tükré, melyet az intézetigazgató Coulmier tart az örültek elé — végül a ma, a vállalkozó színház szemléletprizmaja, összegyűjtendő a fényugarakat. Giricz Mátyás prizmjaja csiszolt, gondosan megmunkált. Látszólag mintha ez utóbbi réteget figyelmen kívül hagyta volna: az egész előadás beborító-fehériben, bondok házában játszódik, csak az utcán jut ki belőle a néző. A játék szervezése, tagolása, az egyes szerepek (mint Jacques Roux-é) föl-nagyítása, az ütközőpontok értelmezése, tálalása azonban nyilvánvalóan jelenlévővé teszi a rendezői szemléletet. Jó értelemben vett teatrális színházat szervezett Giricz Mátyás — Gyermathy Ágnes célzatosan homogén, artisztikus kiképzett díszlettel közt. Ezúttal a szokásosnál is hangsúlyosabb az együtt-tes munka, külön figyelem-remlő a fegyelem, színesi alázat, amellyel a társulat valamennyi tagja felsorako-

zik a rendező mellé. Akik egyébként is vonzódnak a teatrális megoldásokhoz, most kedvükre kimozhathatják, kijátszhatják magukat. Ez a fajta színjátszás külön-nösen kedvez például Kort-vélyessy Zsoltnak, aki iga-zán teljes figurát ad Duper-ret-ről és tetszik Fenyő Er-vin agitatív erejű Marat-ja, Simon Eva réveteg Corday Saroltája, Kovács János fan-atikus, Bagó László ér-zékeny, Szabó István dina-mikus, Egerváry Klára fi-nom bolondja, Újlaky László de Sade márkija érdekesen hullámzó teljesítmény: hű-vöss intellektusával többször kell visszalépni a darabból (jóllehet ő van legtartósab-ban a színen), s belépéséinél még nem eléggé szuggesztív, mágikus. Igaz viszont, neki jutott a legnehezebb szerep.

A népes gárda felsorolását mellőzve csak annyit, nincs aki „kilógna” az együttesből. A produkció kidolgozott ke-rek, látványos. Hétfő estén-ként tartós érdeklődésre szá-míthat.

Nikolényi István

Petőfi-émlékiállítás Triesztben

Nagyszabású Petőfi-émlékiállítás nyitottak meg Triesztben a költő születésé-nek 150. évfordulója alkal-mából. A kiállítás része ana-nak a kiterjedt rendezvény-sorozatnak, amellyel Olaszor-szágból az évfordulóról az idén megemlékeznek.

A trieszti kiállítás, amely-nek anyagát a budapesti Pe-tőfi Irodalmi Múzeum, a trieszti városi és egyetemi könyvtár, valamint a római Magyar Akadémia állította össze, többek között muze-ális értékű könyveket, kézira-tokat és kéziratosmásokat mutat be a látogatóknak.

Kamarazene-fesztivál Vásárhelyen

A Vásárhelyi Hetek kere-tében rendezte meg október 12-14. között a Liszt Fe-renc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete az első Országos Kamarazene Fesztiválját. A hódmezővá-sárhelyi zeneközpont nagyer-tében debreceni, budapesti, győri, miskolci, pécsi és szegedi tanárképzős növendék-kek legjobb kamaragyütte-sei tartottak bemutatókat. Sikorrel léptek fel ugyan-ezek a kamaracsoportok a különböző vásárhelyi intéze-tekben és tálratokon.

A szegedi tagozatról We-ninger Richárd tanár és Ke-dves Tamás tagozatveze-tő vett részt. A záróértekez-leten Dávid Gyula zeneszer-ző értékelte a bemutatott produkciókat, és elemezte a kamarazene-oktatás jelen-tőségét, aktuális feladatait